

Aperiuntur enim partes eius tum, hauritque Sol ipsius putredines, & concoctionem præstat ei, & natura sua in locum puridum auxilium suppeditat cum calore temperato: & inde ita crescit planta, ut vi latendi super toram extendi videantur. Hoc proprium plantis est multas spinas habentibus. Sic itaque linocostis gigni solet, & quæ huic similes sunt cæteræ. Herbaræ autem omnes, & quicquid super terra crescit, & in terra, ex aliquo quinque istorum provenit, & sunt, semen, aqua humor, locus idoneus, aer & plantatio. Et hæc quinque, velut radices plantarum sunt.

CAPVT VII.

TRiplex itidem arborum fecunditas est. Aut enim fructus producunt antè folia, vel vnà cum foliis, vel post folia. Est quoque planta, quæ radicem non habet, aut folia. Et est quæ stipitem habet sine fructu, & folio, ut chrysocomos, aut chrysitis. Sed quæ fructum antè folia producunt, multam habent vnctuositatem. Cùm itaque digesserit eam calor, qui naturalis plantæ est, accelerat eius maturatio, roboraturque, ac deferuefcit in ramis plantæ: prohibétiq; humorem, ne ex eo ascendant: & inde procedunt fructus ac folia. In plantis autem, quæ citius folia producunt quid statuendum est: effectus humorum multi erunt. Cùm itaque Solis calor aquæ partes dispergere cœperit, sursum trahit Sol illius humoris partes, & tardatur maturatio: quia fructus concoctio non affunde, quam è coagulatione est, & præcedunt folia fructus, copiosi humoris appositione. Multoties verò accidit ei vnctuositas, ubi humor qui in planta est, concoctionem acceperit, ascenderitq; ab ea vapor densus, quem aer cum Sole trahat. Tum enim ex humore illo pinguedo, & fructus, & folia prodeunt eadem expositione. Prisci autem sapientes folia omnia fructus esse asserbant. Sciendum igitur est, quòd dum humor tantus est, ut non maturefcit, nec coaguletur propter aeris explicationem, & tractionis studium à Sole, tum humor, in quem non perfecta digestio est, in folio alteratur, quæ aliam intètionem præter humoris attractionem non habent, & ut operimentum fructibus

A ἀνοίγονται τὰ μέρη αὐτῶ, καὶ ἀπικνεύεται ὁ ἥλιος τὰς ἐν αὐτοῖς σήψας, πέψιν τε ποιεῖ τούτου, καὶ τῆ ἰδίᾳ φύσει εἰς τὸ τόπον τὸν σπασμακρότον βουδῶσαν χρῆσται μὲν θερμότητος δικρατοῦ, καὶ πύδεν αὐξάνει τὸ φυτὸν ὡς δοκεῖν νήματα ἐκτείνεσθαι εἰς ὅλον ἕαντό. καὶ τῷ τοῖ δίδόν ὅτι τοῖς φυτοῖς τοῖς ἔχουσι πολλὰς ἀκρότητας, τότε γινώσκονται καὶ λεγόμεναι λευκόσσις, καὶ τὰ ταῦτα ὅμοια πεύσσει ἢ ἀβοταῖα, καὶ εἰ τι αὐξάνει ἑπάται τῆς γῆς, καὶ ἐν τῇ γῆ, σφάλλεται ἐκ πινος τοῦτον ἄρῃ ποιεῖται, αἰετοῖσι, σπέρμα, καὶ ὑγρότης ἐξ ὑδατος, τόπος ὁππῆσει ἄρῃ, καὶ φυτεία. καὶ ταῦτα τὰ πέντε εἰσὶν, ὡς ἀνέπει τις, ῥίζα, φυτῶν.

Κεφάλαιον ζ.

Tριπλῶς ἢ τῶν δειδῶρον ὑπερῶς ἀκολουθεῖ. ἢ γὰρ σπέρμασι τῶν καρπῶν σπέρμα φύλλων, ἢ σπέρμασι τοῖς φύλλοις, ἢ μὲν τὰ φύλλα, ἔστι τοῦτον φυτὸν ὅσῳ ἐκίχεται ῥίζαν ἢ φύλλα, ἔστι καὶ ὅσῳ φέρεται φέρον αἰετοῦ καρπῶν καὶ φύλλων, ὡς ἢ λεγόμεναι χρυσόμα, ἢ χρῆσι τις. δηλὰ τὰ φυτὰ ἀκρότον σπέρμα φύλλων σπέρμασι, πολλὰ ἔχουσι πύδονται, ὅταν γινώσκονται ἐκ τῆς θερμότητος, ἢ σπασμακρότως τῆς φυτῶ, ταχύνεται καὶ τοῦτον πέψεται, ῥῶννυται τε καὶ ζέει ἐν τοῖς κλάδοις τῶν φυτῶν, κωλύεται τὸν χυμὸν, ἵνα μὴ ἀναδύεται ἀπὸ αὐτῶν καὶ πύδεται σπασμακρότως καρπῶν καὶ φύλλων. ἐν δὲ τοῖς φυτοῖς ἀταχύνεται τὰ φύλλα σπέρμασι, τί νοσητέον; ἀνδραδέσσης τῆς ὑγρότης εἰσι πολλὰ. ὅτε γινώσκονται θερμότητος τῶν ἡλίου ἀρξήται διασπείρειν τὰ μέρη τῶν ὑδατος, αἰὼν ἐφέλλεται ὁ ἥλιος τὰ μέρη τῆς ὑγρότης, καὶ βραδύνεται ἡ πεπνεύσσης. διότι ἢ πέψεται τῶν καρπῶν ἐκ ἔστιν εἰ μὴ ἐν σπασμακρότως, καὶ σπασμακρότως τὰ φύλλα τῶν καρπῶν τῆ σπασμακρότως τῆς πολλῆς ὑγρότης, πολλὰ αἰετοῖς ἢ σπασμακρότως αὐτοῖς καὶ πότις, ὅσῳ ταν ἢ ὑγρότης ἐν τῶν φυτῶν πέψεται λαβὴ καὶ ἀναδύεται ἐξ αὐτῆς ἀετοῖς πυκνὴ, καὶ ἐλευσθή αὐτῶν ὁ αἶρ μὲν τῶν ἡλίου. τότε γὰρ ἐξέρχεται ἐκ τῆς ὑγρότης ἐκείνης καὶ πότις, καὶ καρπῶν, καὶ φύλλα μὲν ἐκδύσει. οἱ πεπνεύσσης δὲ σφοδρὰ τὰ φύλλα πάντα καρπῶν

ἢ) διαβραδύνεται. ἔσονται αὐτῶ, ὡς ὁπόταν ἢ ὑγρότης τῶση ὅσῳ, ὡς ἐκ μὴ πεπνεύσσης, μὴ δὲ σπασμακρότως διατῶν ἐκ τῶν ἀετοῖς ἀναπύσσει, καὶ τῶν αἰσθῶν σπουδῶν τῆς ἐφέλλεται εἰς φύλλα, ἀδὴ ἐκ ἔχουσι δὴ ὅσον σπασμακρότως, εἰ μὴ τῶν ἐφέλλεται τῆς ὑγρότης, καὶ ἵνα ὡς καὶ σπασμακρότως τῶν καρπῶν

ὅσῳ τῆς